

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 4To/69/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617010033  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1617010033.2

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Vladimíra Buchvalda v trestnej veci obžalovaného T. Q., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/9/2017 zo dňa 17. 09. 2018, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 19. 09. 2019 takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného T. Q., M.. XX. XX. XXXX z a m i e t a.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/9/2017 zo dňa 17. 09. 2018, bol obžalovaný T. Q., M.. XX. XX. XXXX v B., trvale bytom C., prechodne bytom T. Č.. XXX, t.č. vo výkone trestu v inej veci, uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že:

v čase od 22.00 h do 23.00 h dňa 24.12.2015 z priestorov rodinného domu v C. na ulici T.G. Č.. XXX/XX odčudzil mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A3 Silver, striebornej farby, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, spolu so SIM kartou spoločnosti Slovak Telekom a.s., č. XXXXXXXXXXXXXXXX, tento si ponechal, napriek tomu, že vedel, že patrí poškodenému C. U. a následne tento predal neznámej osobe, čím poškodenému C. U., trvale bytom Q., Q. XXXX/XX spôsobil škodu vo výške 140 eur a konal tak napriek tomu, že dňa 15.07.2015 bol hliadkou Obvodného oddelenia PZ Bratislava II v blokovom konaní postihnutý blokovou pokutou č. XXXXXXXX vo výške 30 eur za priestupok proti majetku (spochívajúci v krádeži tovaru) v zmysle § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a dňa 30.07.2014 bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 4T/19/2014, právoplatným dňa 01.08.2014 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona a s poukazom na § 38 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. 1/, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/9/2016 zo dňa 27.01.2016, právoplatný dňa 28.01.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj poklad a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému C. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., Q. XXXX/XX, škodu vo výške 100 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaný (čo do výroku o treste) s tým, že toto odvolanie aj sám odôvodnil tak, že prvostupňový súd nezohľadnil jeho vyhlásenie o vine, nesprávne aplikoval ustanovenia § 37 písm. h/, písm. m/, keďže jednak trest, ktorý bol zrušovaný v rámci súhrnného trestu už vykonal a navyiac, pri posudzovaní jeho skutku bolo brané do úvahy, že už bol v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý pokutou a že bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch potrestaný, teda „3-krát mu bola navýšená trestná sadzba“, na ktorom základe odvolateľ navrhuje vrátiť vec prvostupňovému súdu, prípadne, aby odvolací súd vyniesol primeraný trest.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 02.06.2019.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 19. 09. 2019 obhajca navrhol vyhovieť podanému odvolaniu.

Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný opätovne poukázal na to, že prvostupňový súd nesprávne použil prirážajúce okolnosti v jeho neprospech a navýšil stanovenú trestnú sadzbu.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním len obžalovaným a len ohľadom výroku o treste, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Trestného poriadku je obsiahnutý obmedzený revízny princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, čo nebolo zistené. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci bol odvolaním napadnutý iba výrok o treste, pričom ostatné výroky rozsudku prvostupňového súdu neboli odvolaním napadnuté, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len odvolaním napadnutý výrok o uvedenom treste, pričom odvolací súd zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že procesným stranám bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov a strany trestného konania boli následne aj riadne predvolané, resp. upovedomené o termíne nariadeného hlavného pojednávania.

Hlavné pojednávanie na prvostupňovom súde bolo vykonané v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku - po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný po príslušnom a náležitom poučení vyhlásil, že je vinný zo spáchanie skutku podľa obžaloby. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a súd po kladnom stanovisku prokurátora prijal uvedené vyhlásenie obžalovaného a vyhlásil, že vykoná dokazovanie ohľadom výroku o treste, pričom následne boli oboznámená príslušná časť listinného materiálu, majúca vzťah priamo k osobe obžalovaného a k otázke náhrady škody.

Odvolací súd k postupu prvostupňového súdu na hlavnom pojednávaní pred vykonaním dokazovania uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj vykonané dôkazy v prípravnom konaní a

bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento naplňa všetky zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona a dopustil sa ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným z jeho spáchania.

K odvolaním napadnutému výroku o treste odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Základnými ustanoveniami, ktoré musí súd pri ukladaní trestu zohľadniť je účel trestu (§ 34 ods. 1 Trestného zákona) a vymedzenie okolností, na ktoré musí súd prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery (§ 34 ods. 4 Trestného zákona).

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívny prvok) a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život (prvok individuálnej prevencie) a súčasne iných odradil od páchania trestných činov (prvok generálnej prevencie), pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou (§ 34 ods. 1 Trestného zákona).

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, pričom trest by mal postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby (34 ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona).

Obžalovaný žiadal v odvolaní uloženie primeraného trestu, avšak odvolací súd má po posúdení celej veci za to, že druh trestu a jeho výmera podľa prvostupňového súdu v prejednávanej veci je v súlade so zákonom, zodpovedá účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom a je aj spravodlivým trestom, čo je odôvodnené nasledujúcimi skutočnosťami.

Obžalovaný T. Q. sa dopustil žalovanej úmyselnej trestnej činnosti napriek tomu, že už má opakovanú skúsenosť s trestným stíhaním, doposiaľ bol 25-krát súdne trestaný, pričom v danej veci bol ukladaný trest odňatia slobody súhrnný, v ktorej súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ aj obžalovaný vykonal trest, uložený mu zrušeným rozhodnutím (v rámci ukladania súhrnného trestu), táto okolnosť nemá nijaký vplyv na skutočnosť, že prvostupňový súd správne použil zákonné ustanovenie § 37 písm. h/ Trestného zákona, keďže postihoval páchatela dvoch trestných činov, takže v tomto smere námietka odvolateľa neobstojí. Takisto mylný je názor obžalovaného o údajnom viacnásobnom (trojnásobnom) postihnutí za ten istý skutok - prvostupňový súd takisto správne a zákonne aplikoval ustanovenie § 37 písm. m/ Trestného zákona, keďže obžalovaný už bol v minulosti (a to opakovane) pre trestné činy odsúdený, t. j. odvolacia námietka ani v tomto prípade neobstojí, k čomu odvolací súd dodáva, že prvostupňový súd správne ustálil pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností, na ktorom základe (pri prevahe príťažujúcich okolností) sa mohol trest odňatia slobody ukladať v rozpätí 16 mesiacov až tri roky, pričom s ohľadom na charakter trestnej činnosti a najmä s ohľadom na osobu obžalovaného, u ktorého sa všetky predchádzajúce trestno-právne postihy celkom zrejme minuli svojim účinkom, trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov je trestom primeraným, ba až miernym.

Odvolací súd sa stotožnil i so záverom prvostupňového súdu ohľadom zaradenia obžalovaného do ústavu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

V neposlednom rade, správne bol v danej veci ukladaný trest súhrnný podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona a podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd správne zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 0T/9/2016 zo dňa 27.01.2016, právoplatným dňa 28.01.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili svoj poklad, keďže v danom prípade ide o súbeh trestných činov a nie recidívu, teda ukladanie súhrnného trestu vo vzťahu k uvedenému rozhodnutiu je jednoznačne postupom lege artis.

Na základe uvedeného je možné uzavrieť, že prvostupňový súd nepochybil pri ukladaní druhu trestu a jeho výmery a uložený nepodmienečný trest odňatia slobody 16 mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia zodpovedá zásadám ukladania trestov ustanoveným v § 34 Trestného zákona ako boli vyššie rozvedené v tomto uznesení - takýto postih páchatel'a je adekvátny, zodpovedá požiadavkám zabezpečenia generálnej i individuálnej prevencie a takto uložený trest s ohľadom na vyššie uvedené okolnosti nie je možné považovať za neprimeraný a represívny, preto v tomto ohľade boli námietky odvolateľa vyhodnotené ako neakceptovateľné.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd nezistil relevantný dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, a preto podané odvolanie ako nedôvodné zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.